

Întrebarea preliminară

Directiva 92/12/CEE⁽¹⁾, interpretată în lumina principiilor generale ale dreptului Uniunii, în special a principiilor eficacității, securității juridice și proporționalității, trebuie să fie interpretată în sensul că se opune aplicării, într-un caz precum cel din speță, a unei dispoziții legislative a unui stat membru, precum articolul 108 din Codul vamal, potrivit căreia poate fi declarat răspunzător în solidar pentru plata unor sancțiuni administrative pentru contrabandă antrepozitarul autorizat de produse transportate din antrepozitul său fiscal în regim de suspendare a taxei și scoase în mod ilegal din regimul menționat în urma contrabandei – independent de aspectul dacă, în momentul săvârșirii infracțiunii, acesta era proprietarul mărfurilor potrivit normelor de drept privat și independent de aspectul ulterior dacă între autorii contrabandei implicați în deplasarea menționată și antrepozitarul autorizat ar exista un raport contractual din care să se poată deduce că aceștia au acționat în calitate de mandatar ai săi?

⁽¹⁾ Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129)

**Recurs introdus la 24 februarie 2015 de H & R ChemPharm GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a treia) din 12 decembrie 2014 în cauza T-551/08, H & R ChemPharm GmbH/Comisia
Europeană**

(Cauza C-95/15 P)

(2015/C 138/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: H & R ChemPharm GmbH (reprezentanți: M. Klusmann și S. Thomas, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea în tot a Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 12 decembrie 2014 în cauza T-551/08, în măsura în care privește pe reclamantă;
- cu titlu subsidiar, reducerea în mod adecvat a amenzii în cuantum de 22 de milioane de euro aplicate reclamantei prin articolul 2 din decizia atacată, din 1 octombrie 2008;
- cu titlu mai subsidiar, trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului;
- anularea obligației de rambursare a sumei de 10 000 de euro cu titlu de cheltuieli efectuate de Tribunal, impusă în temeiul articolului 90 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 12 decembrie 2014 (număr de înregistrare 651533) în cauza T-551/08, H&R ChemPharm GmbH/Comisia, prin care Tribunalul a respins, în măsura în care privește pe reclamantă, acțiunea formulată împotriva Deciziei C(2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 (cazul COMP/39.181 – Ceară de lumânări).

În susținerea recursului, recurenta (care are calitatea de reclamantă în prima instanță) invocă următoarele motive de recurs:

1. Prin intermediul primului motiv, recurenta invocă, printre altele, o încălcare a articolului 81 CE [devenit articolul 101 TFUE] din cauza unei motivări contradictorii și insuficiente a hotărârii cu privire la structura și răspunderea recurente, în calitate de întreprindere, aspecte pe baza cărora Tribunalul și-a întemeiat constatarea referitoare la încălcarea articolului 81 CE săvârșită de recurentă. Contradicția principală constă în aceea că, în vederea imputării încălcării, Tribunalul a tratat recurenta și întreprinderea Tudapetrol, care nu este afiliată recurente, ca fiind o întreprindere unică, însă în cadrul stabilirii amenzii a considerat că acestea reprezintă două întreprinderi separate. Întrucât din motivarea hotărârii nu reiese dacă există o întreprindere unică formată de recurentă și Tudapetrol sau dacă acestea sunt tratate ca două întreprinderi, recurenta invocă în același timp o încălcare a obligației de motivare (articolul 296 TFUE) și dreptul său garantat la apărare.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta invocă aprecierea eronată, din punct de vedere juridic, a comportamentului unui salariat care ocupă mai multe funcții în întreprinderi diferite, autonome din punct de vedere juridic. Reclamanta critică imputarea în sarcina sa a comportamentului acestui salariat, fără ca Tribunalul să fi analizat dacă, în final, salariatul respectiv a săvârșit în numele recurente actele ilicite ce fac obiectul litigiului. Această apreciere a Tribunalului încalcă articolul 81 CE. În același timp, Tribunalul a încălcat principiul unui proces echitabil, întrucât, printr-o motivare nesuținută în drept, a respins propunerea de probe formulată de recurentă în privința sarcinilor efective ale salariatului (încălcare a articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului).
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta invocă o interpretare eronată determinantă a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾ în raport cu amenda aplicată în funcție de cifra de afaceri realizată. Această eroare constă în faptul că, la calcularea amenzii, Tribunalul a acceptat includerea cifrelor de afaceri realizate de o a treia întreprindere, deși cert că această întreprindere nu a participat la încălcare și nu formează cu recurenta o unitate economică. Hotărârea nu conține o motivare juridică cu privire la temeiul luării în considerare a cifrelor de afaceri realizate de terți la stabilirea amenzii, în lipsa unei unități economice. Astfel, considerațiile Tribunalului încalcă nu numai articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003, ci și cerințele izvorâte din jurisprudență referitoare la obligația de motivare (articolul 296 TFUE).
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurenta susține mai întâi că, la stabilirea amenzii, Tribunalul a luat în considerare cifre de afaceri ale unor societăți care au fost achiziționate abia la sfârșitul perioadei la care se raportează încălcarea și a extrapolat aceste cifre de afaceri la întreaga perioadă de participare la încălcare. Această constatare este contradictorie în raport cu constatarea Tribunalului din hotărârea pe care a pronunțat-o în cauza paralelă Esso⁽²⁾. În Hotărârea Esso, în privința unei cauze și a unor împrejurări asemănătoare, Tribunalul a statuat că modalitatea de calcul utilizată de Comisie determină o creștere artificială a cifrelor de afaceri care reprezintă baza de calcul pentru stabilirea cuantumului amenzii. Această inegalitate de tratament constituie o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003. Întrucât Tribunalul nu s-a pronunțat asupra criticilor formulate de recurentă, hotărârea atacată este, în același timp, nemotivată (articolul 296 TFUE). În plus, recurenta invocă săvârșirea de către Tribunal a unei erori la calcularea amenzii, care ar determina o dublă luare în considerare a cifrelor de afaceri, ceea ce constituie o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurenta invocă mai multe erori săvârșite la stabilirea amenzii, printre care se numără în special caracterul disproporționat al amenzii aplicate recurente în raport cu alte întreprinderi care au participat la pretinse încălcări [încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003]. Recurenta susține că Tribunalul nu a luat în considerare diferențele în ceea ce privește caracterul sancționabil al participării reclamantei la faptele imputate în raport cu alte întreprinderi participante și invocă o apreciere disproporționată a dimensiunii întreprinderilor.
6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamanta critică eroarea de drept în stabilirea cheltuielilor pretins suplimentare și fără a fi detaliate, efectuate de Tribunal pe parcursul procedurii, care ar fi cauzate de recurentă și pe care aceasta a fost obligată să le ramburseze [încălcare a articolului 90 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, precum și a articolului 296 TFUE și a articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului]. Recurenta contestă existența acestor cheltuieli și susține că nu a fost ascultată cu privire la acest aspect înainte de luarea deciziei de stabilire a acestora.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

⁽²⁾ T-540/08, EU:T:2014:630.